

Alkekongen

The Little Auk

 Alkekongen (*Alle alle*) er den minste av de atlantiske alkefuglene og er også den mest tallrike fuglearten på Svalbard. Det finnes ikke noen pålitelige estimater av størrelsen på hekkebestanden, men den er anslått til mer enn én million par. De største hekkekoloniene ligger langs vestkysten av Spitsbergen, spesielt i Hornsund, Bellsund og i Magdalenafjorden. Alkekongene hekker også spredt over store deler av Svalbard helt sør til Bjørnøya. Ved Longyerbyen hekker alkekongene i Bjørndalen, men også i fjellene som omkranser byen.

Alkekongen er en typisk høyarktisk art som hekker i Canada, på Grønland, Jan Mayen, Svalbard og i nordlige deler av Russland (Frans Josef Land, Novaja Zemlja og Severnaja Zemlja).

Reiret legges skjult i steinurer eller i fjellsprekker. Kullet består av kun ett egg. Over koloniene kan det fly tusenvis av alkekonger i store sirkler, og de kan minne om «myggsvermer», samtidig som de høylytt skriker «prrr-prrr».

Etter hekkeseongen trekker alkekongene vekk fra Svalbard og lever pelagisk i hele vinterperioden. Viktige vinterområder er rundt Island, Sørvest-Grønland og ved østkysten av Canada.

Alkekongene lever nesten utelukkende av krepsdyr, og foretrekker en hoppekrepsart som lever i de kalde vannmassene (*Calanus glacialis*). Ved en oppvarming av vannmassene kan denne arten forsvinne, og alkekongene kan få problemer med å finne fullverdig mat.

 The Little Auk (*Alle alle*) is the smallest of the Atlantic auks and is also the most numerous of the bird species in Svalbard. There are no reliable estimates of the size of the breeding population, but it is reckoned to be more than a million pairs. The largest nesting colonies lie along the west coast of Spitsbergen, especially in Hornsund, Bellsund and Magdalenafjord. The Little Auks also nest in scattered localities over large parts of Svalbard all the way south to Bjørnøya. At Longyearbyen they nest in Bjørndalen, but also in the mountains surrounding the town.

The Little Auk is a typical high Arctic species which nests in Canada, on Greenland, Jan Mayen, Svalbard and in northern parts of Russia (Frans Josef Land, Novaya Zemlja and Severnaja Zemlja).

The nest is hidden in stony scree or in fissures in rocks. The clutch consists of only one egg. Above the colonies thousands of Little Auks often fly in giant circles, reminding one of swarms of mosquitos, while giving a loud scream «prrr-prrr».

Following the breeding season the Little Auks move away from Svalbard, and live pelagically during the entire winter period. Important wintering areas are around Iceland, South-west Greenland and along the coast of Canada.

The Little Auks live almost entirely on crustaceans and prefer a species of copepods (*Calanus glacialis*) that lives in the cold waters. If a warming of the waters occurs, this species can disappear, and the Little Auks may have problems in finding satisfactory food.

Alkekongen legger kun ett relativt stort hvitaktig egg direkte på bakken under steiner eller i fjellsprekker. Underlaget er alltid små steiner. Reiret er nesten aldri synlig fra oversiden, og ligger oftest 0,5 til 1 m fra inngangen. Iblant kan koloniene ligge langt fra kysten. Egget ruges av begge foreldre i ca. 1 måned, og ungen er i reiret i ca. 24 dager. Da forlater ungen reiret sammen med hannen, og de holder sammen ute på havet i ytterligere ca. fire uker.

The Little Auk lays only one relatively large whiteish egg directly on the ground under stones or in rock fissures. The underlayer is always of small stones. The nest is hardly ever visible from above, and most often lies 0.5 to 1 m from the entrance. Sometimes the colonies can be far from the coast. The egg is incubated by both parents for about a month, and the young is in the nest for c. 24 days. Then it leaves the nest together with the male, and they remain together on the sea for a further c. 4 weeks.

Alkekongene lever nesten utelukkende av små krepsdyr, og spesielt viktig er hoppekreps (copepoder). Krepsdyrene fanges under vann, og alkekongene er gode dykkere som bruker vingene til framdrift. Maten til ungene oppbevares i en strupepose før den gulpes opp til ungen i reiret (strupeposen er godt synlig på tegningen over).

The Little Auks live almost exclusively on small crustaceans, and copepods are especially important. These are caught below the surface, and the Little Auks are expert divers that use their wings for propulsion. The food for the young is collected in a throat pouch before being regurgitated for the young in the nest (the throat pouch is clearly visible in the drawing above).

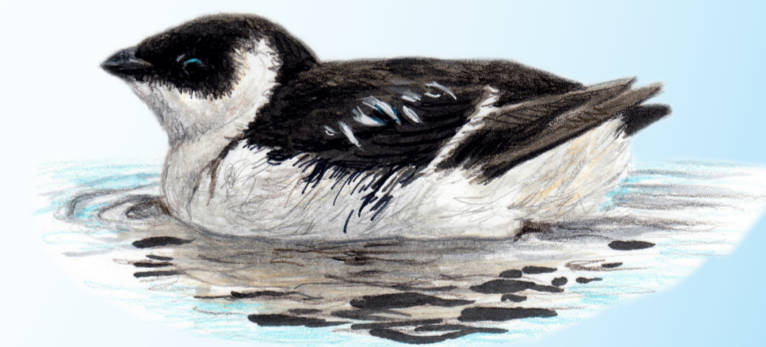
Fjellreven (venstre) er en viktig predator for alkekongene i hekkekoloniene. Revene kan ta både voksne og unger når de kommer ut av reiråpningen. Ofte er koloniområdet tatt i hevd av minst ett revepar som også har hi i nærheten. Maten som de henter i alkekongekolonien er for disse revene en viktig matkilde i sommerperioden.

The Arctic Fox (left) is a significant predator on the Little Auks in the breeding colonies. The foxes can take both adults and young when they come out of the nest opening. The colony area is often taken into possession by at least one pair of foxes which also have their den nearby. For these foxes the food that they catch in the Little Auks' colonies is an important source of food during the summer.

Alkekongen er en sosial art som ofte flyr sammen i store flokker og samles på noen utvalgte steiner i ura. De som sitter på steinene hekker oftest like i nærheten, men iblant kan også ungfugler (2-åringer) slå seg ned. En dag kan det sitte tusenvis av alkekonger på steinene i ura, men neste dag kan det være nærmest tomt. Det er ikke funnet noen god forklaring på den store variasjonen i tilstedeværelse.

The Little Auk is a social species that often flies together in large flocks and collects on some chosen stones in the scree. Those that sit on the stones usually nest nearby, but sometimes young birds (second year) also rest here. On one day thousands of Little Auks can sit on the stones in the scree, while next day there may be almost none. No good explanation for this great variation in presence has been found.

Etter hekkeseongen forlater alkekongene hekkekoloniene. De lever pelagisk ute på havet helt til de vender tilbake til kolonien neste vår. De får også vinterdrakt med lys strupe og lyse kinn (over). Noen kan også overvintre langs norskekysten, og selv i Oslofjorden kan det være overvintrende alkekonger.

After the breeding season the Little Auks leave the nesting colonies. They live pelagically, entirely out on the sea, until they return to the colony the next spring. They also gain a winter plumage with pale throat and pale cheeks (above). Some can also overwinter along the Norwegian coast, and even in the Oslofjord there can be overwintering Little Auks.